

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Левченко Микола Олексійович

Стратегічна підтримка керівництва як ключовий чинник ефективного впровадження інноваційних технологій у сфері туристичної діяльності 98

Кононенко Катерина Геннадіївна

Туристичний бізнес України в умовах глобалізації: стратегії збереження ідентичності 100

Санченко Алевтина Євгенівна

Транспонування директив ЄС до національного законодавства для впровадження інноваційних підходів у сфері сталого корпоративного управління 104

Охрімчук Анастасія Максимівна, Червінська Любов Петрівна

Використання інтелектуальних CRM-систем: як бізнесу краще розуміти клієнтів 109

Лигирда Анастасія Василівна

Особливості споживчої поведінки під впливом цифрових технологій 111

Чмир Ярослав Ігорович, Попович Ліана Михайлівна

Роль громадських організацій у формуванні соціальної та гуманітарної політики в Україні 116

Чмир Ярослав Ігорович, Морозов Володимир Леонідович

Партнерство держави та громадянського суспільства у забезпеченні соціальної справедливості 118

Чмир Ярослав Ігорович, Плахотний Андрій Юрійович

Громадянська активність як чинник модернізації гуманітарної політики держави 121

Чмир Ярослав Ігорович, Дацюк Каріне Арутюнівна

Інституційна взаємодія органів влади та НУО у реалізації соціальних програм . 123

Середюк Катерина Володимирівна, Гудович Олена Володимирівна

Інноваційні підходи у сучасному фармацевтичному бізнесі: біотехнології, цифровізація, нанотехнології 125

Середюк Катерина Володимирівна

Інтелектуалізація управління бізнес-процесами як фактор цифрової модернізації економіки 128

Кривоберець Марина Миколаївна

Цифровізація як стратегічний інструмент підвищення конкурентоспроможності туристичного бізнесу 131

Башинська Марина Ігорівна

Роль цифрових фінансових інновацій в оптимізації міжнародних туристичних операцій 133

Сичов Олександр Володимирович

Інноваційний потенціал малого та середнього підприємництва країн Європейського Союзу та можливості його використання для України..... 135

Гетьман Тетяна Віталіївна, Кривоберець Марина Миколаївна

Інноваційні цифрові технології в розвитку туристичного бізнесу України..... 138

можуть стати рушійною силою реформ у сфері соціальної політики, освіти та відновлення інфраструктури.

Отже, громадські організації є невід’ємним елементом формування соціальної та гуманітарної політики в Україні. Їхня діяльність забезпечує захист прав, підтримку населення і демократичний контроль за владою. У воєнних умовах їхній внесок у підтримку ВПО, ветеранів і соціально вразливих категорій є критично важливим. Ефективна взаємодія держави та ГО — це запорука суспільної стабільності, демократичного розвитку й поступу України до європейських стандартів.

Література

1. Денисенко І. Д., Свистун І. Ю. Роль громадських організацій у розробці та реалізації соціальної політики в Україні за нових умов розвитку суспільства // surl.li/edplzf — 2025.
2. Гончар І. Г. Роль волонтерських та громадських організацій у соціальному захисті. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025.
3. Іванов А. В. Соціальна і гуманітарна політика в Україні в умовах воєнного стану. *Вісник НАН України*. 2023. Режим доступу: https://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2023/2_2023/10.pdf

ЧМИР Ярослав Ігорович

PhD, доцент кафедри публічного адміністрування

МОРОЗОВ Володимир Леонідович

здобувач першого (бакалаврського) рівня

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПАРТНЕРСТВО ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

У період глибоких суспільних трансформацій в Україні, особливо на тлі війни та курсу на європейську інтеграцію, співпраця держави з інститутами громадянського суспільства набуває визначального значення для досягнення соціальної справедливості. Громадянське суспільство, яке об’єднує громадські організації (ГО), волонтерські рухи та інші недержавні ініціативи, виконує важливу функцію у формуванні та реалізації соціальної політики. Воно сприяє захисту прав людини, підтримці соціально вразливих категорій населення та забезпеченню рівності можливостей. У цьому контексті соціальна справедливість розуміється як сукупність принципів і механізмів, що

гарантують рівний доступ громадян до ресурсів, послуг і можливостей, а також сприяють зменшенню соціальної нерівності.

Аналіз форм і механізмів партнерства між державними інституціями та громадянським суспільством у забезпеченні соціальної справедливості, а також визначення основних проблем і перспектив розвитку такої взаємодії. Зокрема, розглядається роль спільних ініціатив у підтримці внутрішньо переміщених осіб (ВПО), ветеранів, осіб з інвалідністю та інших соціально незахищених груп. В умовах війни подібна співпраця стає особливо значущою, оскільки саме громадські організації часто компенсують обмежені ресурси та спроможність держави реагувати на кризові виклики.

Громадянське суспільство виконує посередницьку роль між владою та громадянами, забезпечуючи зворотний зв'язок, моніторинг державної політики та адвокацію змін. ГО беруть участь у розробці законодавчих ініціатив, організовують соціальні програми, проводять інформаційні кампанії та сприяють прозорості державного управління. Згідно з аналітичними даними за 2020 рік, близько 60 % українських ГО мають досвід співпраці з органами влади через грантові програми, консультаційні ради чи публічні обговорення, що сприяє більш інклюзивному процесу формування політики [1]. Важливою сферою їхньої діяльності є участь у реалізації державних програм підтримки ВПО, зокрема відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 214 від 7 березня 2022 року, яка регулює порядок надання допомоги переселенцям.

Держава, у свою чергу, створює нормативно-правові умови для взаємодії з громадським сектором і делегує ГО частину функцій у сфері соціального захисту. Закон України № 2193-IX від 14 квітня 2022 року надав організаціям ширші можливості для надання допомоги під час воєнного стану, зокрема запровадив цифрову верифікацію доходів та спростив процедури доступу до соціальних послуг. Прикладом ефективної взаємодії є міжвідомча робоча група, створена за Постановою № 519 від 29 квітня 2022 року, яка координує логістику гуманітарних вантажів у зонах бойових дій — у цій системі ГО забезпечують безперервне постачання допомоги.

Реалізація партнерства відбувається і через спільні культурно-гуманітарні ініціативи, як-от проект «Труханівська Січ», започаткований у 2016 році, який об'єднує представників ГО, державних структур і громадян для посилення суспільної єдності. Крім того, українські ГО активно співпрацюють із міжнародними партнерами — UNICEF, Médecins Sans Frontières, Caritas — у реалізації програм з реабілітації ветеранів, підтримки дітей та осіб з інвалідністю. Таке партнерство не лише посилює соціальну згуртованість, а й сприяє інтеграції гуманітарної політики України до європейських стандартів.

Попри досягнення, співпраця між державою та громадянським суспільством стикається з низкою труднощів. Основними проблемами залишаються бюрократичні перепони, відсутність ефективної координації дій та нестача фінансової підтримки. Згідно з результатами опитування 2019 року, 45 % представників ГО вважають бюрократію головною перешкодою у взаємодії з державними структурами [2]. У воєнних умовах ці проблеми загострюються

через обмежені ресурси, руйнування інфраструктури та зростання соціальної напруги. Для підвищення ефективності партнерства необхідно спростити процедури співпраці, вдосконалити систему фінансування й забезпечити стабільну комунікацію між секторами.

Майбутній розвиток партнерства передбачає розширення участі громадських організацій у формуванні державної політики, запровадження європейських стандартів прозорості та громадського контролю, а також активне використання цифрових технологій для координації дій. В умовах євроінтеграційного курсу, який підтримує переважна більшість українців (понад 78 %), ГО здатні стати ключовими учасниками у процесі гармонізації національного законодавства з європейськими нормами. Успішна реалізація реформ у сферах освіти, охорони здоров'я, соціального захисту та цифровізації безпосередньо залежить від ефективної взаємодії держави та громадянського суспільства.

Отже, партнерство між державою та громадянським суспільством є невід'ємною складовою забезпечення соціальної справедливості в Україні. Громадські організації та волонтерські рухи доповнюють діяльність держави, забезпечуючи захист прав громадян, підтримку вразливих категорій і демократичний контроль за владою. Подолання бюрократичних бар'єрів і налагодження ефективної координації між секторами є необхідними умовами для підвищення результативності цього партнерства. У перспективі громадянське суспільство має стати повноцінним партнером держави у розбудові справедливого, демократичного та соціально згуртованого суспільства. Подальші дослідження доцільно спрямувати на оцінку впливу такої взаємодії на процеси повоєнної відбудови України.

Література

1. Андрійчук Т. Державна політика сприяння розвитку громадянського суспільства: проблеми організаційно-функціонального забезпечення. *Політичні дослідження* / Political Studies. 2021.
2. Zaiats T., Kraievska H. Intersectoral cooperation in the context of social development of territorial communities of Ukraine. *Demography and Social Economy*. 2024.